

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 34Csp/54/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123201453
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Uhrinovský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8123201453.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

- 2 -
34Csp/54/2023

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Petrom Uhrinovským, PhD. v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava – Petržalka, zast. Remedium Legal, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava – Petržalka, proti žalovanému A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX D., o zaplatenie 611,35 EUR s prísl., takto

rozhodol:

- 8 -
34Csp/54/2023

- I. Žalobu v celom rozsahu zamietá.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

- 7 -
34Csp/54/2023

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 13.2.2023 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 611,35 EUR spolu s príslušenstvom a nahradenia trov konania.

1.1. Žalobca podanú žalobu odôvodnil tým, že žalovaný ako dlžník a spoločnosť Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava 1, IČO: 00 686 930, ako veriteľ a právny predchodca žalobcu (ďalej aj ako „právny predchodca žalobcu“) uzatvorili dňa 7.2.2017 zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej aj ako „Zmluva“), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 850 EUR (ďalej aj ako „Úver“). Nakoľko žalovaný Úver neuhrádzal riadne a včas, tak Úver mu bol právnym predchodcom žalobcu predčasne zosplatnený dňa 2.3.2020. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 611,35 EUR, pričom žalobca si uplatnil pohľadávku v nasledujúcej štruktúre: (-) istina vo výške 547,04 EUR, (-) riadny úrok vo výške 29,69 EUR, (-) zmluvný úrok z omeškania vo výške 1,62 EUR a (-) poplatky vo výške 33 EUR.

1.2. Následne na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.10.2022 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu ako postupcom a žalobcom ako postupníkom (ďalej aj ako „Zmluva o postúpení“) bola pohľadávka voči žalovanému z titulu Zmluvy (Úveru) postúpená žalobcovi.

2. Súd po podaní žaloby vyzval žalobcu aby súdu uviedol a preukázal (-) spôsob posúdenia schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver a (-) spôsob preverenia príjmu žalovaného (bonitu) pred uzavretím predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca v písomnom podaní doručenom súdu dňa 2.5.2023 uviedol, že celý proces overovania bonity žalovaného ako žiadateľa o úver preukazuje výstupom z inerných systémov právneho predchodcu žalobcu. Existujúce záväzky žalovaného boli overené dopytom do úverového registra, z ktorého je zrejmé, že žalovaný mal v čase poskytnutia úveru existujúce záväzky s mesačným úverovým zaťažením v sume 146,51 EUR. Výška čistého príjmu žalovaného bola vo výške 439,30 EUR, pričom tento príjem bol overený z interných zdrojov.

3. Žalovanému bola žaloba doručená dňa 6.3.2023, avšak do dnešného dňa sa k nej žiadnym spôsobom nevyjadril.

4. V zmysle § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj ako „CSP“) a s poukazom na to, že v tomto prípade ide o tzv. drobný spotrebiteľský spor, ktorého hodnota neprevyšuje 1.000 EUR, pričom zároveň ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia vecí a skutkové tvrdenia strán nie sú sporné (platí fikcia o nesporných skutkových tvrdeniach s poukazom na § 151 ods. 1 CSP), tak súd nenariadil pojednávanie na prejednanie tejto veci a určil termín verejného vyhlásenia tohto rozsudku.

5. Z písomných vyjadrení žalobcu a vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nižšie uvedený skutkový stav.

5.1. Dňa 7.2.2017 právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným Zmluvu, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý Úver. Žalovaný sa zaviazal Úver splácať formou 72 mesačných splátok po 18,07 EUR so splatnosťou splátky dohodnutou na 27 deň príslušného mesiaca, pričom bol dohodnutý úrok 15 %, RPMN bola vo výške 18,09 % a celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť predstavovala sumu v celkovej výške 1.318,04 EUR. Súdu nebolo preukázané, akú sumu žalovaný uhradil titulom poskytnutého Úveru.

5.2. Listom „Výzva pred mimoriadnou splatnosťou“ zo dňa 3.2.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že je v omeškanií so splácaním pohľadávok: (-) nepovolené prečerpanie na účte – XXXXXXXXXXXX vo výške 353,96 EUR, (-) spotrebiteľský úver – E. vo výške 305,87 EUR, (-) spotrebiteľský úver – E. vo výške 87,99 EUR, (-) kreditná karta – XXXXXXXXXXXX vo výške 44,77 EUR; a zároveň ho vyzval na ich úhradu do 5 kalendárnych dní.

5.3. Listom „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 2.3.2020 právny predchodca žalobcu vyhlásil splatnosť Úveru a dlžnú pohľadávku vyčíslili na sumu v celkovej výške 609,23 EUR.

5.4. Listom „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ zo dňa 2.11.2022 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že predmetná dlžná pohľadávka spolu so všetkými právami s ňou spojenými, ktorá vznikla zo Zmluvy, bola postúpená na žalobcu.

5.5. Doručenie všetkých vyššie uvedených listov žalobca preukázal len výpisom z jednotlivých podacích hárkov, pričom súd takýto spôsob preukázania doručenia nepovažuje za dostatočný a nemal teda za preukázane ich doručenie.

5.6. Žalobca, resp. právny predchodca žalobcu posúdil schopnosť žalovaného splácať Úver, ako aj preveril jeho bonitu tým spôsobom, že záväzky žalovaného overil dopytom do úverového registra a príjem overil z interných zdrojov. Údaje o rodinnom stave a počte osôb žijúcich so žalovaným v spoločnej domácnosti bol zistený z informácií poskytnutých žalovaným.

6. Na vyššie zistený a opísaný skutkový stav súd aplikoval tieto právne normy a zmluvné dojednania strán sporu platné a účinné k dňu vyhlásenia tohto rozsudku, ak ďalej nie je uvedené inak (zistil nižšie uvedený právny stav): (-) § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj ako „Občiansky zákonník“), (-) § 39 Občianskeho zákonníka, (-) § 41 Občianskeho zákonníka, (-) § 52 Občianskeho zákonníka, (-) § 53 Občianskeho zákonníka, (-) § 524 až 530 Občianskeho zákonníka, (-) § 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, (-) § 7 ods. 1 a 2

Zákona o spotrebiteľských úveroch, (-) § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch, (-) § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, (-) § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

7. V zmysle zisteného skutkového a právneho stavu súd takto vec právne posúdil a rozhodol nižšie uvedeným spôsobom a na základe nižšie uvedených úvah.

8. V civilnom procese platí tzv. prejednacía zásada. Vo všeobecnosti podľa tejto zásady je záležitosťou procesných strán, aké predložia skutkové podklady, vrátane dôkazov. Tvrdiť skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci a navrhovať dôkazy tieto skutočnosti podporujúce je tak výlučne vecou strán a každá zo strán nesie procesnú zodpovednosť za to, že svojimi tvrdeniami vnesie do procesu ten skutkový materiál, ktorý bude v súlade s jej procesnými záujmami. Súd je oprávnený založiť rozhodnutie na skutočnostiach predložených procesnými stranami, a to, čo strany nepredložia, nemôže brať za základ pre svoje rozhodovanie. Stranám teda hrozí pri nesplnení dôkaznej povinnosti a pri neunesení dôkazného bremena, nepriaznivé rozhodnutie vo veci samej. Dôkazné bremeno je teda inštitútom procesného práva, ktoré stíha toho účastníka, v ktorého záujme je aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a stranou tvrdená bola v konaní skutočne preukázaná. Pravým zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu vydať rozhodnutie i v tých prípadoch, keď určitá skutočnosť pre spor rozhodná dokázaná nebola, teda keď si súd nemôže urobiť záver o tom, že určitá skutočnosť je alebo nie je pravdivá.

9. Súd vyhodnotil vzťah žalobcu a žalovaného založený titulom Zmluvy ako vzťah spotrebiteľský, a teda naň aplikoval všetky ustanovenia platných právnych predpisov vzťahujúce sa na úpravu takýchto vzťahov.

10. Súd považoval Zmluvu za platné uzatvorenú, avšak dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu si nespĺnil povinnosť podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, teda ako veriteľ pri uzatvorení Zmluvy nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovaného ako spotrebiteľa splácať Úver.

11. Právny predchodca žalobcu posúdil schopnosť žalovaného splácať Úver tým spôsobom, že záväzky žalovaného si overil dopytom do úverového registra a príjem si overil z interných zdrojov. Ostatné relevantné údaje a príjmovej a výdavkovej strane rozpočtu žalovaného žiadnym spôsobom nezisťoval. V zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch bol pritom právny predchodca žalobcu povinný pred uzatvorením Zmluvy posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať Úver, pričom bol povinný zobrať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytol Úver, jeho výšku, príjem žalovaného a aj účel Úveru.

12. Vo všeobecnosti možno uviesť, že zmyslom a účelom dotknutého ustanovenia § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ jeho existujúcu situáciu, najmä jeho príjmy a výdavky, tak aj skutočností, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzatvorením zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať, napríklad predpokladaný príjem a podobne. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu Zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie veriteľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme najmä ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplne, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zisťiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane

spotrebiteľovi v jeho domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov domáci rozpočet, a to tak stranu príjmov, ako aj stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Preskúmať jeho konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, vyživovaciu podobnosť a podobne. Analýza iba niektoej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

13. Vo vzťahu k povinnosti veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver súd poukazuje aj na všeobecne akceptovanú judikatúru, a to napr. Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 19CoCsp/14/2022 zo dňa 30. júna 2022, Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 22CoCsp/19/2022 zo dňa 28. júna 2022, Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/171/2016 zo dňa 27. októbra 2016, Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 20Co/72/2017 zo dňa 26. októbra 2017, pričom v zmysle uvedenej judikatúry vyplývajú tieto závery: Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch možno považovať povrchné skúmanie schopnosti splácať úver bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa v rozpore s odbornou starostlivosťou alebo účelové použitie dokladov o platobnej schopnosti spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej bonity spotrebiteľa, ako tomu v skutočnosti je, aby mu bol poskytnutý väčší úver, ako je schopný splácať. (...) Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa. Odvolací súd uvádza, že v tomto smere § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch vôbec nepôsobí odradzujúco, preto je dôvodné aplikovať ustanovenie generálneho zákona – Občianskeho zákonníka, a to § 3 ods. 1 o odmietnutí ochrany pri tak závažnom porušení povinnosti veriteľa na finančnom trhu. Poskytovanie úverov a pôžičiek je veľmi vážnym predmetom podnikateľskej činnosti, pretože pri tomto nejde o odplatu platenú v hotovosti, ale o odloženú platbu bez toho, aby bolo zrejmé, čo postretne dlžníka po uzavretí zmluvy. Ak je takáto agenda obzvlášť sledovaná z dôvodu neistých pomerov, ktoré môžu nastať po poskytnutí úveru, potom musia existovať prísne nároky na vyžadovanie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou a vyhodnotiť bonitu spotrebiteľa, keďže na rozdiel od neistých okolností po uzatvorení zmluvy je stav spotrebiteľa z pohľadu jeho osobných majetkových pomerov v čase kontraktácie spoznatelný. Ak Súdny dvor uznal ako odradzujúcu sankciu nepriznanie úrokov pri nezodpovednom prístupe dodávateľa na finančnom trhu pre porušenie konať s odbornou starostlivosťou, potom je podľa názoru odvolacieho súdu úplne eurokonformné aplikovať § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a porušenie závažnej povinnosti veriteľa považovať za odporujúce morálke. (...) Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Pre naplnenie podmienok uvedených v ust. § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch nepostačuje len formálne zistenie základných informácií o výške príjmov a výdavkov spotrebiteľa, ale aj ich preukázanie a odborné posúdenie. Ak by pre splnenie zákonnej podmienky „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ postačovalo len uvedenie výšky príjmov a výdavkov spotrebiteľa, bez ich náležitého preukázania a vyhodnotenia, nedošlo by k naplneniu účelu tohto ustanovenia, ktorým je predchádzanie vzniku spotrebiteľskej insolventnosti.

14. Z vykonaného dokazovania pritom vyplýva, že žalobca nijako nepreukázal, že by právneho predchodcu žalobcu zaujímalá bonita žalovaného a či žalovaný dokáže plniť záväzky z úverového vzťahu. Právny predchodca žalobcu sa obmedzil len na tvrdenie žalovaného, ktoré mu však žalovaný ani žiadnym spôsobom nepreukázal a na inertné zisťovanie príjmu žalovaného. Žalobca už ďalej nezískaval informácie zo žiadnych iných relevantných zdrojov. Pre naplnenie dikcie § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch pritom nepostačuje len formálne zistenie základných informácií o výške príjmov a výdavkov spotrebiteľa, ale aj ich preukázanie a odborné posúdenie. Ak by pre splnenie zákonnej podmienky „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ postačovalo len uvedenie výšky príjmov a výdavkov spotrebiteľa, bez ich náležitého preukázania a vyhodnotenia, nedošlo by k naplneniu účelu tohto ustanovenia, ktorým je predchádzanie vzniku spotrebiteľskej insolventnosti. Pokiaľ veriteľ využil takúto ľahkomyselnosť, musí niesť dôsledky, a to aj pri nedbanlivosti pri overovaní si bonity žalovaného, životných nákladov a celkovej schopnosti splácať úver.

15. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca neuviedol žiadne relevantné skutočnosti o skúmaní schopnosti žalovaného splácať úver a ani súdu žiadne doklady o predmetnom skúmaní nepredložil, je zrejmé, že vyššie uvedeným spôsobom zodpovedajúcim odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity žalovaného

právny predchodca žalobcu nepostupoval. Nezaujímalo ho overenie príjmov a ani samotné výdavky žalovaného, a to najmä to, či po ich úhrade má dostatočnú finančnú rezervu na splácanie Úveru.

16. Bolo pritom základnou povinnosťou právneho predchodcu žalobcu vo vzťahu k bonite žalovaného získať informácie od neho priamo a v jeho súčinnosti, a následne takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa pritom považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spôsob, akým právny predchodca žalobcu posudzoval schopnosť žalovaného splácať Úver, nebol podľa názoru súdu spôsobilý objektívne vytvoriť pravdivý obraz o žalovaného finančnej situácii, a teda došlo k hrubému porušeniu základnej povinnosti právneho predchodcu žalobcu posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať Úver.

17. Súd vzhľadom na vyššie uvedené teda vyhodnotil predčasné zosplatenie Úveru ako neúčinné, nakoľko v zmysle § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch je zákonným dôsledkom porušenia povinnosti konať s odbornou starostlivosťou aj to, že žalobca nie je oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

18. Predčasné zosplatenie Úveru vyhodnotil súd ako neúčinné aj z toho dôvodu, že žalobca nepreukázal riadne a účinné doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalovanému. Doručovanie hmotnoprávných úkonov sa pritom opiera o tzv. teóriu dôjdenia, v zmysle ktorej je dôležité, aby mal adresát právneho úkonu objektívnu možnosť sa s ním oboznámiť a až momentom vzniku tejto objektívnej možnosti sa považuje úkon za právne perfektný a môže vyvolať zamýšľané právne dôsledky. V tomto prípade však nebolo ani len preukázané, že predmetný právny úkon došiel do dispozičnej sféry žalovaného.

19. Napokon právny predchodca žalobcu ani nedodrжал podmienky predčasného zosplatenie Úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého platí, že ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z Listu „Výzva pred mimoriadnou splatnosťou“ zo dňa 3.2.2020 pritom nie je možné identifikovať, ktorá z tam uvedených a špecifikovaných pohľadávok sa vzťahuje k Úveru (teda k Zmluve č. 3017504970).

20. Podľa § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a (a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a (b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

21. Z citovaného ustanovenia § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských teda vyplýva, že právny predchodca bol oprávnený postúpiť práva vyplývajúce zo Zmluvy (postúpiť pohľadávku z Úveru) mimo iného za predpokladu, že pohľadávka je po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

22. Keďže súd dospel k záveru, že právny úkon „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 2.3.2020 (predčasné zosplatenie Úveru) je neplatný a neúčinný, a teda nespôsobuje zákonom predpokladané následky, ako napr. aj to, že pohľadávka z Úveru sa nestala splatnou, tak žalovanému zostalo zachované právo splácania Úveru v splátkach, a zároveň konečný termín splatnosti Úveru bol v zmysle Zmluvy dohodnutý na deň 27.3.2023, ktorý nastal až po uzatvorení Zmluvy o postúpení, tak nedošlo ani k platnému a účinnému postúpeniu pohľadávky z Úveru titulom Zmluvy o postúpení, resp. právny predchodca žalobcu nebol oprávnený podľa platných právnych predpisov postúpiť práva vyplývajúce zo Zmluvy na žalobcu.

23. Pokiaľ teda právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku z Úveru a Zmluvy na žalobcu, tak konal v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto je Zmluva neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka (pre rozpor tohto právneho úkonu so zákonom),

pričom došlo aj k porušeniu § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu. Žalobca tým pádom nemohol ani platné nadobudnúť pohľadávku z Úveru a Zmluvy, a tak vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

24. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, a to v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí a podľa zásady úspechu v spore. Úspech žalovaného predstavoval plný úspech, a preto by mal žalovaný vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Nakoľko však žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, tak súd nárok na náhradu trov konania žalovanému nepriznal.

Poučenie:

- 2 -
34Csp/54/2023

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané a treba ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Exekúciu tohto rozsudku je možné vykonať podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.